

कचरं

कच्छप

कच्छपी

श्रमस्तेनापि त्वमपि क्षात्रियभार्या भविष्यसीति
श्रमा देवयानी ॥ यतद्विररं सविस्तरं महाभार-
तीयसम्भवपर्वणि १। ७६ अध्याये दर्शनीयम् ॥
बन्धः । मुख्यग्रन्थः । इति मेदिनी ॥ मेघः । इति
शब्दमाला ॥

कचङ्गनं, स्त्री, (कचस्य जनकोणाहजरवस्य अङ्गनम् ।
श्रकम्भवादित्वात् सन्धिः ।) विक्रयस्थानम् । तत्प-
र्यायः । निर्मुटः २ पण्यजिरम् ३ । इति त्रि-
काण्डशेषः ॥

कचङ्गलः, पुं, (कचते रथ्यते वेणया अथवा कचते
आत्मानं वेणाभूमिं न लज्जयतीति यावत् बाङ्ग-
कात् अङ्गलच् ।) समुद्रः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

कचपं, स्त्री, (कचते श्रोमते । “उषिकटिदणिकचि-
खजिभ्यः कपन्” इति उणां । ३। १४२ । कच +
कपन् ।) ढगम् । श्राकपत्रम् । इत्युणादिकोषः ॥

कचपक्षः, पुं, (कचानां केशानां पक्षः समूहः ।)
केशसमूहः । इत्यमरः ॥ २। ६। ८८ ॥

कचपाशः, पुं, (कचानां केशानां पाशः । समूहः ।)
केशसमूहः । इत्यमरः ॥ २। ६। ८८ ॥

कचमानः, पुं, (कचं कचयत् वयं मगते धारयतीति ।
कच + मन् + कर्मण्यण् ।) धूमः । इति हारा-
वली ॥ खतमान इति च पाठः ॥

कचरिपुषणा, स्त्री, (कचस्य रिपुः पनमस्याः ।)
श्रीमोक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

कचहस्तः, पुं, (कचानां हस्तः समूहः ।) केशसमूहः ।
इत्यमरः ॥ २। ६। ८८ ॥

कचा, स्त्री, (कचते रथ्यते लौहप्रक्षालादिभिरिति
यदा कचते श्रोमते राजगृहे इति ।) कच +
अच् + टाप् ।) हस्तिनी इति मेदिनी ॥ शोभा ।
इति शब्दरत्नावली ॥

कचाकु, त्रि, (कच इव अकति वर्गं गच्छति । अक
+ उन् ।) दुराधर्मम् । दुःशीलम् । इति मेदिनी ॥

कचाकु, पुं, (कच इव कचनिर्मितवेणीवत् अकति
कौटिल्यं यथा तथा गच्छतीति अक + उन् ।)
सर्पः । इति मेदिनी ॥

कचाटुरः, पुं, (कचवदति मेघवत् श्रून्ते विहर
तीति । कच + अट् + उरच् ।) पक्षिविशेषः ।
डाक् इति भाषा । तत्पर्यायः । श्रितिकण्ठः २
दायूहः ३ काकमद्गुः ४ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

कचामोदं, स्त्री, (कचं आमोदयतीति आ-मुद-णिच्-
अच् ।) बालकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ बाणा
इति भाषा ।

कचुः, स्त्री, (कचते श्रोमते । कच् + उन् ।) कच्ची ।
खनमख्यतगुह्यः । इति प्रराखम् । मूलश्राक-
विशेषः । यथा,—

“कचमी दीडिमी यान्यं हरिद्रा मागकं कचुः ।
विन्तोऽगोको जयन्ती च विज्ञेया नवपत्रिका” ॥
इति तिथ्यादितत्त्वे दुर्गात्मवत्त्वम् ॥

कचटं, स्त्री, (कु कुत्सितं चटतीति । घट् + अच् ।
भाङ्गलकात् कोः कत् । कुत्सितम् ।) जलपिप्पली ।
इति वैद्यकम् ॥

कचरं, त्रि, (कु कुत्सितं चरतीति । कु + चर +

अच् कोः कदादेशः ।) अथवा चरेष्टः ।) मलिनम् ।
इत्यमरः ॥ ३। १५५ । कुत्सितम् । इति मेदिनी ॥
कचरं, स्त्री, (कु कुत्सितं चर्यते आचर्यते यत् यदा
केन जलेन चर्यते व्यवह्रियते यत् एषोदरादि-
त्वात् चकारस्य दित्वम् ।) तक्रं । इति मेदिनी ॥

कचित्, थ, (कच चिच अन्थोः समाहारः । कोः
कदादेशः ।) अथवा कान्यते इति कद चीयते
निश्चीयते यस्मात् । कम् + विच् । चि + क्तिप्
ततः एषोदरादित्वात् मस्य दकारत्वम् ।) काम-
प्रवेदनम् । इष्टपरिप्रश्नः । इत्यमरः ॥ ३। ४। १ ।
यथा, “कचित् जीवति मे तातः” ॥ (तथा, रघुः ।
५। ५ । “आपद्यते न व्ययमन्तरायैः

कचिन्महर्षे स्त्रिविधं तपस्तत्” ॥)

कच्छः, पुं, (केन जलेन कृणाति दीप्यते क्वाद्यते वा,
उच्छृदिर दीप्तिदेवनयोः कृद् वा अन्त्येयपि इति
ङः । कं जलं क्वाति परिक्रिनन्ति इति वा, को
क्वेदने + आतोऽनुपेति कः” ॥ ३। २। ३ । इति कः ।)
अनूपप्रायस्थानम् । इत्यमरः ॥ २। ११० । काक्का
इति भाषा । (यथा, किराते १२। ५४ ।

“कच्छान्ते सुरसरितो निधाय सेना-
मन्वीतः स कतिपयैः किरातवर्जैः” ॥)

सिन्धुनां सरसाश्च प्रान्तभागः । इति मधुः ॥
जलाशयप्रान्तदेशः । इति रमानाथः । नदी-
पर्वतादिसमीपम् । इति साङ्गः ॥ (यथा महा-
भारते । १ सम्भवपर्वणि शाकुन्तले ७० । १६ ।
“नदीकच्छोद्भवं कान्तमुच्छ्रितध्वजसन्निभम्” ॥)

तुमल्लः । इत्यमरः ॥ २। ४। १२८ तुंद इति भाषा ।
परिधानाद्यलम् । इत्यमरमेदिनीकरौ ॥ काक्का
कौचा कौंडसी इति भाषा । शेषस्य पर्यायः ।
कक्षाः २ कच्छा ३ कच्छोटिका ४ । इति हेम-
चन्द्रः ॥ कच्छटिका ५ कच्छाटिका ६ । इति
शब्दरत्नावली ॥ नौकाङ्गम् । इति हेमचन्द्रः ॥
(देशविशेषः ।) यथोक्तम् ।

“गणेश्वरात् पूर्वभागे समुद्रादुत्तरे शिबे ।
कच्छदेशः समाख्यातस्तन्ते श्रीशक्तिसङ्गमे” ॥)

कच्छः, त्रि, (केन जलेन कृणाति दीप्यते इति ।
कृद् + बाङ्गलकात् ङः ।) जलप्रान्तः । इति नानार्थे
अमरः ॥

कच्छटिका, स्त्री, (कच्छं कच्छस्यलं षटति प्राप्नोति
श्रकम्भवादित्वात् षष्ठीपे सन्धिः ।) अट् अच् संज्ञायां
कन् अत इत्वं च । यदा कच्छेन पञ्चाङ्गागस्यवस्त्रा-
द्यलविशेषेण अच्यते प्राप्यते ज्ञायते वा अट्
कर्मणि णप् । ततः कन् इत्वं च ॥) कच्छः । इति
शब्दरत्नावली । काक्का इति भाषा ॥

कच्छपः, पुं, (कच्छं आत्मनो मुखसम्पुटं पाति स हि
क्षिप्रदृष्ट्वा शरीरे एव मुखसम्पुटं प्रवेशयति
सम्पुटे हि कच्छशब्दः प्रसिद्धः । यदा कच्छे अनूप-
देशे पाति आत्मानं रक्षतीति । कच्छ + पा +
कर्त्तरि ङः ।) खनामख्यातजलजन्तुः । काक्किम् इति
भाषा । तत्पर्यायः । कूर्मः २ कमठः ३ । इत्यमरः ॥
२। १० । २१ । गूढाङ्गः ४ धरणीधरः ५ कच्छेष्टः ६
पक्षणावातः ७ कटिनपृष्ठः ८ । पञ्चसुतः ९

क्रोडाङ्गः १० । इति शब्दरत्नावली ॥ पञ्चनखः ११
गुह्यः १२ पीवरः १३ जलगुह्यः १४ । इति
जटाधरः । अस्व मांसगुह्याः ।

वातहरत्वम् । मुक्तवृद्धिकारित्वम् । चक्षुर्हित-
त्वम् । बलवर्द्धनत्वम् । मेधारस्रुतिकारित्वम् ।
पथ्यत्वम् । श्रोत्रदोषनाशित्वम् । तस्य चर्मं पित्त-
नाशकम् । पादः कफहारकः । अङ्गं स्वादु वाजी-
करश्च ॥ (अवतारविशेषः ।) यथा भागवते ८। ७। १० ।

“सुरासुरेन्द्रैर्भुजवीर्यवेपितं
परिभ्रमन्तं गिरिमङ्गपृष्ठतः ।
विभ्रन्तदावर्त्तनमादिकच्छपी
मेनेऽङ्गकण्डूयनमप्रमेयः” ॥)

नन्दोच्छ्रतः । इति राजनिर्घण्टः । कुबेरस्य निधि-
विशेषः । मल्लस्य बन्धविशेषः । इति मेदिनी ।
मदिरायन्तविशेषः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (वृषि-
विशेषः स तु विद्यामित्रपुत्रः ॥ यथा हरिवंशे
२७। ४७—५० ॥

“विद्यामित्रस्य पुत्रास्तु देवराजादयः स्मृताः ।
विस्थातास्त्रियु लोकेषु तेषां नामानि मे शृणु ॥

देवश्रवाः कतिश्चैव यस्मात् काव्यायनाः स्मृताः ।
शालावत्यां हिरण्याक्षो जज्ञे रेव्यो तु रेगुमान् ॥
साङ्गतिर्गार्जवश्चैव सुदृढश्चेति विश्रुताः ।

मधुकन्दादयश्चैव देवणक्ष तथायकः ॥
कच्छपः पुरितश्चैव विश्वामित्रस्य वै सुताः ।

तेषां ख्यातानि गोत्राणि कौशिकानां महात्मनां” ॥
नागविशेषः । यथा महाभारते १ । १२३ । ६८ ।

“कर्कोटकोऽथ सर्पश्च वासुकिश्च सुजङ्गमः ।
कच्छपश्चाथ कुण्डश्च तत्तत्कश्च महोरगः” ॥)

कच्छपिका, स्त्री, (कच्छेन पातीति कच्छ + पा +
ङः + स्त्री कन् । अत इत्वं टाप् च ।) कफ-
वाताभ्यां जातानि कच्छप इव पक्ष घट् वा दास-
गानि उन्नतानि यस्यां संज्ञायां कन् टापि इत्वं
च ।) क्षुद्ररोगविशेषः । तस्य लक्षणम् ।

“यथिता पक्ष वा घट्वा दासगानाः कच्छपीन्नताः ।
कफानिनाभ्यां पिडका ज्ञेयाः कच्छपिका बुधैः” ॥

प्रमेहोपेक्षया जातदण्डपिडकान्तर्गतपिडकावि-
शेषः । तस्य लक्षणम् ।

“सदाहा कूर्मसंस्थाना ज्ञेया कच्छपिका बुधैः” ।
इति सुश्रुतः ॥

(“अवगाढार्त्तनिस्तोदा महावास्तुपरिग्रहा ।
झट्वा कच्छपेष्टाभा पिडका कच्छपी मता” ॥

इति चरकः ।) चिकित्सा तु कच्छपीशब्दे द्रव्याः ॥)

कच्छपी, स्त्री, (कच्छं कच्छेन वा पाति । पा + सुपीति
कः । ३ । २ । ४ ।) अथवा कच्छेन पिबति । अत्र
तु गापोष्टकं न पिबतेः सुराशीथ्योरिति वचनात्

जातेरिति डीष् । ४ । १ । ६३ ।) कूर्मी । तत्-
पर्यायः । दुर्लिः २ दुर्लिः ३ कमठी ४ । वीणा-
विशेषः । सा तु सरस्वतीवीणा । इत्यमरः ॥

३। १। ११ । क्षुद्ररोगविशेषः । इति मेदिनी ।
कच्छपिकारोगः । तच्चिकित्सा यथा,

“कच्छपीं स्वेदयेत् पूम्ब तत यमिः प्रलेपयेत् ।
कच्छीकृतैर्निशाकुलैस्ततातानकदाग्निभिः ॥